

Overnævnte Forslag af S. Pedersen om Sagens Henvisning til et Fællesudvalg paa 18 Medlemmer

vedtoges enstemmig med 37 Stemmer

Formanden Folketingets Formand skal nu faa Underretning om det passerende og vi kunne da imødesee Meddelelse om, hvorvidt Medlemsantallet tiltrædes, ligesom vi eventuelt senere paa Dag kunne stride til Valget af Medlemmerne.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt. Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Finansministeren (Estrup): Dette Forslag er jo fremkommet ved det andet Tingssæts Initiativ, men samtlige Paragraffer i Lovforslaget ere affattede i Overensstemmelse med vedkommende Ministerium. § 1 vedkommer formentlig ikke Finansministeren ud over dens finansielle Betydning, og jeg vil derfor overlade til min ærede Kollega at gøre nærmere Rede for Indholdet af denne Paragraf.

§ 2 gaar ud paa, at hvis en Ejendom kun er indrettet til Beboelse for en enkelt Familie, kommer den i Loven af 16de April 1873 hjemlede fritagelse for Bygningsafgift til Anvendelse, selv om Kvadratindholdet overstiger det sammesteds nævnte med 10 Kv. Alen. Bestemmelsen gælder altsaa kun, for saa vidt Bygningen er opført og indrettet til Beboelse for en enkelt Familie alene, og det vil altsaa ses, at det er en Præmie, der gives for Tilvejebringelsen af Smaaboliger, som benyttes af en Familie alene, det som man er vant til at kalde for Bebyggelse efter Cottage Systemet. Jeg kan ikke andet end finde det meget ønskeligt, at der paa denne Maade opmuntres til at tilvejebringe saadanne Boliger, idet jeg ikke for mit Vedkommende har nogen Tvivl om, at det er langt at foretrække, at Arbejderfamilier eller lignende Familier kunne bo i et Hus for dem selv i Stedet for at bo i Bygninger, der mere eller mindre nærne sig til at være Kaserner for Arbejdere. Denne Begunstigelse vil finde Sted ikke blot efter den almindelige Bestemmelse i Lov af 16de April

1873, men den vil ogsaa blive givet selv om Bygningernes Kvadratindhold overstiger det der nævnte med 10 Kv. Alen. Det er nemlig saadanne Bygninger, som opføres til Arbejderboliger af Selstaber, der ikke skaffe sig større Fordel af den Kapital, de anvende, end 4 pCt. Jeg kan altsaa anbefale Vedtagelsen af en Bestemmelse som denne til det høje Ting.

§ 3 gaar ud paa, at Frihed for Bygningsafgift efter Loven af 16de April 1873 og denne Lov først tiltaas fra Begyndelsen af den Termin, i hvilken de foretagne Anmeldelser ere indgivne; Forholdet er jo dette, at Bygninger i det hele taget efter Forordningen af 1802 ere afgiftspligtige med visse Undtagelser og Hovedundtagelsen er den, at Bygninger, som ere knyttede til skyldfrie Forder, ere fritagne, ganske naturligt fordi man ikke ved Forordningen vilde bestaae dobbelt. Gjerner have allerede ydet en Ekstrafat af Tjerne og skulle derfor ikke yde en Ekstrafat af Bygningerne desforuden. Smellem de for Bygningsafgift fritagne ere allerede efter Bestemmelsen i Forordningen af 1802 Lejligheder af et vist ringe Omfang, og Omfanget af disse afgiftsfrie Lejligheder er forøget ved Lov af 16de April 1873, men Betingelsen for, at Afgiftsfrihed kan indtræde, er ikke blot den, at Lejligheden skal være af et vist ringe Areal, men tillige, at den benyttes paa den Loven af 16de April 1873 angivne Maade, d. v. s. at den kun benyttes af en Familie som Bolig, og at den ikke benyttes af en Familie i Forbindelse med en anden Lejlighed, thi saa falder Afgiftsfriheden bort. Det er selvfølgelig, at Afgiftsfriheden først indtræder, naar vedkommende i Henhold til Bestemmelsen i § 9 i Lov af 16de April 1873 har gjort Skridt for gennem Anmeldelser at godtgøre, at Benyttelsen er en saadan, at der tilkommer ham Afgiftsfrihed. Men har man imidlertid, siden Loven af 16de April 1873 traadte i Kraft, taget det paa den Maade, at naar det senere anmeldtes, at Benyttelsen af en lille Lejlighed var overensstemmende med Lovens Bestemmelser om, hvad der hørte til, for at den kunde fritages for Bygningsafgift, har man givet Bestemmelsen tilbagevirkende Kraft, men saa maa der vel at mærke føres Bevis for, at Benyttelsen ogsaa har været i Fortiden saaledes, at den kunde betinge Afgiftsfrihed. Det gjorde man fra først af, fordi man gik ud fra, at Folk vel næppe kendte Lovens Bestemmelser, og at det derfor var billigt at give Bestemmelsen tilbagevirkende Kraft, efter at Anmeldelsen var sket; men det førte til, at man lidt efter lidt kom til at holde